

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.42

Hely

Idő

"1912"

Személy

Helyszám

Szerző

Cím

Ujabb bajok

Forrás:

Esti újság

Bp.

1912 XII/19

(Helv)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

Ujabb bajok

a budapesti telefon körül.

Abba a nem diszes és nem kellemes bokrétába, a melyet a budapesti telefon kelletlenségeiből és nyomorúságai-ból kötöttünk, néhány friss, de szintén nem gyönyörködtető virágszálat kell ismét beletűznünk. Egyébként pedig, ez az egész telefon-kérdés kezd hasonlítani a nagyon veszedelmes, majdnem gyógyíthatatlan betegséghez. A mikor az egyik nyavalyáját kitapogattuk s a mikor a telefon-doktor urak sietve beígérték a megfelelő orvosságot — a régi seb mellett máris ott látjuk az újat, a még ijesztőbbet: muszáj észrevennünk, hogy az egész testet támadta meg a kór, a telefon egész szervezete van bomladozóban.

Az újabb panaszok közül az a leg-súlyosabb, hogy mindig gyakoribb lesz a beszélgetők hármában való összekapcsolása. Valaki kér egy számot, meg is kapja, de ugyanakkor ugyanazt a számot odaadják másnak is és most már hárman vannak összekötve, rettenetes a zavar, a boszúság. És esetleg a — kár is. Mert ennek a minduntalan ismétlődő véletlennek az az első és természetes következménye, hogy két gyanúlan embernek a beszélgetését egy harmadik is hallja és ha történetesen fontos üzleti, vagy magántermészetű dolgokról esik szó: a legborzasztóbb károsodás vagy más baj származhatik belőle.

A minap történt, hogy egy szép, fiatal asszony, egy budapesti gyárosnak a lánya, öngyilkos lett. Ugyanaz nap

székesvárosi családnak a fia. A megrázó tragédia abból eredt, hogy a fiatal asszony és a fiatal ember telefonbeszélgetését egy ember kihallgatta és elferdítve, megtoldva, besugta az asszony férjének — ötven koronáért. Az asszony nem tudta az ügyet kellőképpen kimagyarázni, öngyilkos lett, meghalt. A fiatalember szintén.

Ennek a többszörös kapcsolásnak nyilvánvalóan az okos technikai tökéletlenség lehet az okozója. *Feltűnően gyakori lett ez a jelenség a kisegítő központ működése óta.* Valószínű, hogy az ugynevezett trunk-szolgálatban, vagyis az egyik középpontból a másikba való átkapcsolásnál van a hiba. A berendezés gyarlósága esetén elképzelhető, hogy a Teréz- és a József-középpont együttműködése rossz, a kis izzólámpák nem jelzik szabatosan a hívásokat és az egyik középpont összeköt olyan számot is, — akaratlanul — a mely számot a másik középpont esetleg már előbb másnak odaadott. A mely esetben nem a kezelő személyzet a hibás, hanem a műszaki berendezés. És ez sokkal, de sokkal végzetesebb.

Van másik panasz is, a mely szintén technikai természetű. Ha a vezetékben, vagy a készülékben valami hiba támad, vagy ha a telefont más helyiségbe kell áttenni, a szerelők csak igen későn jelentkeznek, roppant lassan dolgoznak, nem abban az értelemben, hogy pepecselve végzik a munkát, hanem csak rengeteg nézegetés, fontoskodás és jövés-menés után fognak hozzá. Azelőtt, ha apparátust kellett átszerelni, jött a műszerész és aznap, de legkésőbb másnap már az új szobában berregett a telefon csengője. Most először is jön egy ember, a ki nem tesz egyebet, csak — körülnéz. Néz föl, néz le, néz jobbra

és néz balra és azután elmegy. Azt nézte, milyen a sztratégiai — helyzet. Másnap másik férfi érkezik, a ki megvizsgálja, meddig szolgál a vezeték, hogyan kell megtoldani és a többi. A harmadik napon végre jönnek a munkások és elvégzik a nagy föladatot. A telefon már ott pompázik az új otthonában, de még nem szabad hozzányulni. Mert a negyedik napon ismét más arc jelentkezik, a legfontoskodóbb valamennyi között. Ez az ur ügyel arra, bekapcsolták-e már a vezetéket a középpontba.

Mint valami új Dreadnoughtot, ő bocsátja vízre az első beszélgetést, és mint a két világtengert a Panama-csatorna, ő köti össze az előfizetőt a kezelő-kisasszonyokkal.

A telefon vezetősége megkísérli, hogy a sok keserűségért és kellemetlenségért a közönségre háritsa a felelősséget. A leggyakoribb vád a közönséggel szemközt az, hogy a kagylót a beszélgetés végén rosszul illeszti rá az asztali, álló apparátusnak a nikkell villájára. A kagyló nem huzza le eléggé a villát, az áram bekapcsolódása megmarad, a kis lámpácska tovább világít a középpontban és ott ennél fogva azt hiszik, hogy a beszélgetés még mindig tart és azt a számot akár félnapig sem kapcsolják oda senkinek, még ha százan kérik is.

Sajnos, ebben igaza van a telefon vezetőségének. Ez az eset fölöttébb gyakori. Csak abban nincs igaza, hogy ezért a zavarért a közönséget hibáztatja. Mert a hiba — fölösleges mondani — ismét csak a készüléket terheli. Az ilyen álló apparátus rossz. Éppen azért, mert a kezelése annyi óvatosságot kíván. Sokkal jobb az a másik készülék, a melyre az egybefoglalt kagylót és beszélő tölcserét csak rá kell

tektetni. Mindjárt kevesebb lesz a zavar, mihelyt a rossz és alkalmatlan készüléket kivonják a forgalomból. Ámbár jobb lett volna forgalomba sem hozni.